

til kun at give Pengehjælp og ikke tillige Lægehjælp. Men dertil kommer yderligere, at jeg ikke ser rettere end, at en saadan Bestemmelse ogsaa vilde gaa i Retning af at tilskynde et stort Antal Medlemmer til at søge kommunal Lægehjælp, medens Formaålet jo netop skulde være ved denne Lov at oparbejde det hidtil bestaaende Princip for Sygekasserne, nemlig Bestræbelsen for at hjælpe sig selv og at undgaa at ty til det offentlige om en Hjælp, som man er i Stand til selv at skaffe sig. Vi kunne derfor ikke gaa med til den foreslaaede Affattelse af § 14 og kunne heller ikke af praktiske Grunde gaa med til den. Thi den Beregning, der er forudsat for de Sygekasser, der yde fri Lægehjælp og maatte fri Medicin, vilde være meget vanskeligt at gennemføre i Praxis. Naar det erindres, at det ofte er Tilfældet, at der ikke blot ydes Lægehjælp til det paa-gældende Medlem, men ogsaa til hans Husstand, og at der ydes fri Medicin, ikke blot til ham, men ogsaa til hans Børn under en vis Alder, saa maa det erkendes, at det vil være meget vanskeligt at beregne, hvad dette kan anslaaes til, og at det derfor vil være meget usikkert, hvad der bliver tilbage til Pengehjælp. Det kan meget vel gøres gældende af Sygekassen, at der heri er ydet, hvad der er 1 Kr.s Verdi daglig, og saa bliver der slet ingen Pengehjælp, i alt Fald kun en saaringe, at den ikke vilde naa sit Dømed. Og paa den anden Side kunde det træffe, at hvis der er Sygekasser, der ikke yde noget af Betydning til Lægehjælp eller Medicin, men kun Pengehjælp, kan denne komme til at gaa ud over, hvad der er Princippet for Sygekasserne, kun at yde en Brøddel af den daglige Arbejds løn og ikke mere. Jeg maa saaledes meget bestemt udtale mig imod Vædringsforslaget Nr. 35. Den ærede Ordfører bemærkede, at hvis Vædringsforslaget Nr. 35 blev vedtaget, maatte Vædringsforslaget Nr. 36 til § 16 undergaa en formel Vædring. Noget lignende gælder for vort Bedkommende, dersom Vædringsforslaget Nr. 35 ikke vedtages, men § 14 bliver staaende i dens oprindelige Stikelse efter Lovforslaget, thi i saa Fald er der et Par Stykker, som vilde blive sælles for § 14 og den her foreslaaede Affattelse af § 16, saa at vi i denne Henseende maa forbeholde os det fornødne.

Det tredje Differentpunkt i Udvalgsbetænkningen angaar § 9, og her er der atter to Differentpunkter for ikke at sige tre. Jeg skal først nævne det Vædringsforslag, der er opstillet under Nr. 25 af et Flertal, hvorefter Kommuneskassen efter derom fremsat Begæring kan — helt eller

delvis, vedvarende eller paa Tid — udrede Indskud og Bidrag for Personer, som efter Kommunalbestyrelsens Støn ere værdige og trængende til en saadan Hjælp. Dette Forslag maa jeg bestemt udtale mig imod. Det forekommer mig, at der ved vilde man ganske komme bort fra, hvad der hidtil har været Hovedprincippet for Sygekasserne, nemlig en virkelig Sygeforsikring fra Medlemmernes Side, og over paa den rene Forsørgelse. Jeg tror, at man maatte allerede gif vel vidt i Fjor i den da vedtagne Lov om Alderdomsforsørgelse; men at gaa videre i saa Henseende ogsaa paa dette Omraade finder jeg ikke, at der er Anledning til, hvorefter jeg endog maa anse det for overmaade betænkeligt. Jeg maa derfor meget bestemt udtale mig imod Vædringsforslaget Nr. 25. Hvad angaar de andre Bestemmelser i § 9, nemlig om Tilskuddet fra det offentlige, have vi ikke dertil stillet noget Vædringsforslag, naagtet vi erkende, at Regeringsforslagets Bestemmelser næppe kunne blive staaende uforandrede. Vi erkende, som det er udtalt i Betænkningen, at der ved de i Fjor vedtagne Love blev lagt saa betydelige Byrder paa Kommunerne, at det næppe gaar an nu yderligere at bebyrde Kommunerne ved i denne Lov at kræve Tilskud af dem til Statsstilskuddet; og vi erkende ligeledes, at der næppe er tilstrækkelig Grund til, som det er stet i det forliggende Lovforslag, at knytte en Forsørgelse af Brændevinsafgiften specielt til denne Lov. Men paa den anden Side maa vi fastholde, at det vilde være meget betænkeligt i dette Øjeblik, da man endnu ikke ret kan overskue den finansielle Virkning af de i forrige Samling vedtagne Love, at lægge en ny og maatte meget betydelig Byrde paa Statskassen, uden at der stikres den en Indtægt, som kan ækvivalere Byrden. Hvad først angaar Størrelsen af Tilskuddet fra det offentlige, er Differenten mellem de tre Mindretal jo nu bleven noget mindre; men den er dog endnu tilstrækkelig stor. Thi det maa erindres, at de Tal, den ærede Ordfører nævnte, gif ud fra Forudsætningen om et vist givet Medlemsantal, men at det vil stille sig noget anderledes under Forudsætning af dels et andet Medlemsantal og dels et andet Medlemsbidrag end dem, han gif ud fra i sin Beregning. Vilde man gaa bort fra de foreslaaede $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem og sætte 2 Kr. i Stedet, tror jeg, at den anden Del af Tilskuddet maatte forandres, ikke til $\frac{1}{6}$, men $\frac{1}{6}$ af Medlemsbidragene. Jeg gaar nemlig ud fra, at gennemsnitligt vil Medlemsbidraget udgøre 6 Kr. pr. Medlem, og i saa Fald vilde